

II TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 1Sa3 ,3b-10.19)

Lugemine esimesest Saamueli raamatust

Noor Saamuel teenis Issandat preester Eeli juhtimise all. Neil päevil oli Issanda ilmutus haruldane, ja ka nägemused ei olnud sagedased. Kord ühel päevaloojangul, kui Jumala lamp polnud veel kustunud, magas Eeli oma asemel; tema silmad olid tuhmunud ega näinud enam. Ka Saamuel magas Issanda telgis, kus oli Jumala laegas. Ja Issand hüüdis Saamueli ja Saamuel vastas "Siin ma olen". Ta jooksis Eeli juurde ning ütles: "Siin ma olen, sest sa ju hüüdsid mind". Kuid Eeli vastas: "Mina pole sind hüüdnud, mine tagasi ja heida magama". Ja Saamuel läks ning heitis magama. Kuid Issand hüüdis Saamueli teist korda: "Saamuel!" Ja ta tõusis ja läks Eeli juurde ning ütles: "Siin ma olen, sest Sa ju hüüdsid mind". Eeli aga vastas: "Mina pole sind hüüdnud, mu poeg, mine tagasi ja heida magama". Saamuel ei tundnud veel Issandat, sest Issanda sõna polnud talle veel kunagi ilmutatud. Ja Issand hüüdis Saamueli kolmandatki korda, nii et see tõusis ja läks Eeli juurde ning ütles: "Siin ma olen, sest sa ju hüüdsid mind". Alles siis mõistis Eeli, et poissi oli hüüdnud Issand, ja ta kostis Saamuelile: "Mine magama, ja kui sind veel peaks hüütama, siis vasta: "Räägi, Issand, sest sinu sulane kuulab"." Ning Saamuel läks tagasi oma asemele ja uinus. Siis Issand tuli ja hüüdis teda jälle: "Saamuel, Saamuel!" ja Saamuel vastas: "Räägi, sest sinu sulane kuulab". Ja Saamuel kasvas, ja Issand oli temaga ega lasknud ühelgi tema sõnal tühja minna.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps40 ,2.4ab; 7-8; 9-10)

R: Vaata, ma tulen täitma Sinu tahtmist.

Pikisilmi ma ootasin Issandat,
ja ta tuli mulle appi ning võttis mind kuulda.
Tema seadis minu suhu uue laulu,
kiituse laulu meie Jumalale.
R:

Tapa- ja roaohvrid ei meeldi sulle,
põletus- ja patuohvrit sa ei nõua,
kuid sa oled avanud mu kõrvad kuulma,
sellepärast ma ütlen: vaata, ma tulen.
R:

Rullraamatus on minust kirjutatud,
Sinu tahtmist täita, mu Jumal, on minu rõõm
ja sinu seadus on mu südames.
Ma kuulutasin sinu õiglusest suure koguduse ees,
vaata, ma ei sule oma huuli.
R:

(Teine lugemine 1Ko6 ,13c-15a)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, ihu ei ole kõlvatuse jaoks, vaid Issanda jaoks, ja Issand ihu jaoks.
Jumal on Issanda üles äratanud, ning oma väega äratab ta üles ka meid. Vennad,
kas te siis ei tea, et teie ihud on Kristuse liikmed.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi)

Halleluuja. Me oleme leidnud Messia, Issanda salvitu.
Arm ja tõde on tulnud Tema läbi. Halleluuja.

(Evangeelium Jh1 ,35-42)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal, kui Johannes koos oma kahe õpilasega oli Jordani jõe ääres ristimas, nägi ta Jeesust enda juurde tulemas, ja ta ütles: "Vaata, see on Jumala Tall". Mõlemad jüngrid kuulsid seda, mis ta ütles, ja läksid Jeesuse järel. Jeesus aga pöördus ümber, ja nähes, et nad tema järel käivad, küsis neilt: "Mida te otsite?" Ja nad vastasid Talle: "Rabbi (see tähendab 'õpetaja'), kus Sa elad?" Ja ta ütles neile: "Tulge ja vaadake." Ja nad läksid ja nägid, kus ta elas, ning jäid selleks päevaks tema juurde.

Üks neist kahest, kes Johannese sõnu kuulsid ja läksid Jeesuse järel, oli Andreas, Siimon Peetruse vend. Ta otsis kõigepealt üles oma venna ja ütles talle: "Me oleme leidnud Messia, see tähendab Kristuse". Siis viis ta oma venna Jeesuse juurde. Aga Jeesus vaatas talle otsa ja sõnas: "Sina oled Siimon Joona poeg, sind peab hüütama Keefaseks, see tähendab Peetruseks".

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Tere hommikust, armsad õed ja vennad! Mul on hea meel teid jälle näha, sest ma olen elus harva nii palju häid inimesi kohanud kui siin!

Ma ei tea muidugi, kas teil on samasugune rõõm näha mind, pealegi ei tea ju meie suurtkoguduses keegi ette, missugune preester seekord teenistust peab. Võibolla ei ole teie rõõm nii suur kui minu oma ka sellepärast, et ma ei väljenda oma rõõmu teid nähes ehk mitte nii osavalt kui mõned mu ametivennad. Selle jaoks on inglise keelest ka saksa keelde mugandunud oskussõna "smalltalk", tõlkes - kerge, pinnapealne kõne, mille puhul pole tähtis see, mida öeldakse, vaid kuidas öeldakse. Ometi, kui keegi meid märkab, tervitab ja kiidab - põhjendatult või mitte - siis see parandab ikka tuju küll, tuleb tunnistada.

Kahjuks aga siis, kui Jumal preestrid lõi ja neile smalltalki võimed jagas, olin mina järjekorras viimaste hulgas. Nii jäid mulle koti põhjast üle must huumor ja iroonia, ja seegi paberilt maha loetud.

Aga võibolla ei ole mina ainuke, kellele pole Jumal kõiki häid vaimuandeid jaganud. Siis saamegi üheskoos patutunnistust lugeda...

Jutlus

Kes sa oled? Mina olen Jumal... See oleks kindlasti väga ootamatu vastus, armsad õed ja vennad. Küllap siis küsiksime vastu, et kas sa psühhiaatriga oled sel teemal juba vestelnud? Sest kui Jeesus seisaks praegu siin meie keskel, siis sõnad üksi ei suudaks meid veenda. Nii on mõistetav, et Johannese jüngrid, kes otsivad Jeesusega kontakti, üritavad küsimusega, mis ei kõlaks nõudmise ega proovilepanekuna: Õpetaja, kus sa elad?

Kirjatundjad ja variserid olid küsinud just selle taktitu küsimuse nii Johanneselt kui Jeesuselt: kes sa oled? Kas sa oled messias või ei ole? Ja see on tähelepanuväärne, mida küsitud selle peale vastasid. Johannes võrdles end hüüdja häälega kõrbes. Jeesus nimetas end Inimesepojaks. Johannese jaoks oli Jeesus Jumala Tall. Juba ainuüksi keelekasutus viitab sellele, et alanud oli uus ajajärk, milles Vana Testamendi ettekuulutused hakkasid täide minema ja mis nõudis varasemate väärtushinnagute muutmist.

Johannese jüngrid ei küsinud niisiis "Kes sa oled?" vaid "Kus sa elad?". Kreekakeelne sõna "meno" tähendab mitte ainult kohta, vaid ka viisi, kuidas seal viibitakse. Ja kui juba küsimuse haare on lai, siis kõlab aus vastus tõepoolest - tulge ja vaadake. See on ju suur vahe, kas on kuulnud kuulujutte, või siis nähtud oma silmaga.

Aga kus elame meie, armsad õed ja vennad? Enamik siinviibijaist elab igäüks oma linnaosas. Kas tõesti? Või elab nii mõnigi meist ikka veel osaliselt Rheinimaal, Bayeris, Sileesias või Eichsfeldis? Nii mõnedki inimesed on veetnud huvitavaid ja ilusaid aastaid välismaal, kuhu on jäänud osa meie südamest, kust leitud sõpraderingiga suheldakse tänini. Mõne meie koguduse liikme juured ulatuvad tagasi Lõuna-Ameerikasse või Aasiasse, ja mina, nagu te teate, olen Eestimaalt pärit. Igäüks kannab oma elulugu endaga kaasas - mälestusi oma perekonnast, lapseõlve ja nooruse autoriteetidest, õpetajatest, preestritest ja mentoritest. See kõik on jätnud meie hinge oma jäljed ning kujundanud meie töökspidamisi, mida me peame õigeks ja mida valeks. Sellepärast ei suuda ka ükski preester kõigile ühevõrra meeldida, sest ka tema on inimene oma personaalse elulooga.

Me võime küll ise elada kus iganes ja olla mitmel viisil ühenduses mõne teise paigaga. Kuid siia kirikusse me tuleme ikka koos küsima: "Issand, kus elad Sina?" - et meie elulugu saaks liituda Tema elulooga, et me mõistaksime, mis meid meie Jumalast veel lahutab ja suudaksime üha rohkem tema inimeseks sündinud poja sarnaseks saada. Aamen.